Fondacija Fond za humanitarno pravo

INFORMACIJE O PREDMETU

Predmet: ***Rudice;*** **KTO br. 2/20**
Trenutna faza postupka: **Ponovljeni prvostepeni postupak u toku**

Optuženi: **Nezir Mehmetaj**	
Pripadnik OVK	
Optužnica	16.12.2020.
Krivično delo	Ratni zločin protiv civilnog stanovništva, KZ SRJ, član 142
Prvostepena presuda	6.12.2024.
Drugostepena presuda	
Kazna	

OPTUŽNICA

Optuženi Nezir Mehmetaj se tereti da je tokom juna i jula meseca 1999. godine na području sela Rudice, u opštini Klina, kao pripadnik OVK, zajedno sa više NN pripadnika iste formacije, učestvovao u ubistvima, otmicama, proterivanju, nasilnom odvođenju i fizičkom zlostavljanju nealbanskog civilnog stanovništva, pljačkanju njihove imovine i paljenju kuća.

Tereti se da je kao vođa grupe pripadnika OVK zatražio od Ramadana Jelaja iz sela Rudice, za koga je bilo poznato da je bio u dobrim odnosima sa Srbima, da porodicu Dašić nagovori da predaju oružje, uz uveravanje da im se ništa neće desiti, što je ovaj i učinio, te su Dašići, verujući Jelaju, predali oružje. Dana dva nakon 15. juna 1999, optuženi i više NN lica, pripadnika OVK, došli su do kuće Dašića, i tom prilikom su Mihailo, Jovanka, Dragan i Dragutin Dašić prisilno uvedeni u kombi i odvedeni na za sada nepoznatu lokaciju, gde su na neutvrđen način lišeni života, a njihovi posmrtni ostaci do danas nisu pronađeni.

Tereti se da je krajem juna 1999. godine, kao vođa grupe pripadnika OVK, zajedno sa više NN pripadnika te grupe, saznavši da se Ramadan Jelaj vratio iz Crne Gore, presreo Jelaja, i sa drugima ga psovao, govorili su mu da je srpski špijun, na kratko su ga doveli do njegove porodične kuće u selu Rudice i tom prilikom je optuženi rekao jednoj od Jelajevih ćerki: „Sad ga vidiš zadnji put, nećeš da ga vidiš drugi put", pa su krenuli prema mestu Zalcu, gde je Jelaj na neutvrđen način lišen života, a njegovi posmrtni ostaci do danas nisu pronađeni.

Fond za humanitarno pravo

Krajem juna i početkom jula 1999. godine u selu Rudice, kao vođa grupe pripadnika OVK, zajedno sa više NN lica pripadnika te grupe, iz kuće je izveo Zorku Šiljaković i ona je na neutvrđen način lišena života, a njeni posmrtni ostaci do danas nisu pronađeni.

Krajem juna i tokom jula 1999. godine u selu Rudice, kao vođa grupe pripadnika OVK, zajedno sa više NN pripadnika te grupe, u više navrata tokom dana ulazio je u šest kuća Srba, Roma i Egipćana, koji su prethodno pobegli pred njihovim pretnjama, i iznosio iz tih kuća vredne stvari, da bi noću sa bidonom dolazio do tih kuća i palio ih, kao i kuće još četiri porodice.

Krajem juna i tokom jula 1999. godine u selu Rudice, kao vođa grupe pripadnika OVK, zajedno sa više NN pripadnika te grupe, u više navrata maltretirao je i zlostavljao Rome i Egipćane, tako što su jednom prilikom četiri lica odveli iz njihovih kuća, pretukli nogama i rukama i izbacili iz kola, i od tih povreda su sva navedena lica imala crna leđa, krvave glave i zbog toga nisu mogla da hodaju, a drugom prilikom je 6–7 maloletnih Roma i Egipćana nasilno doveo do svoje kuće u selu Rudice, naterao ih da sat vremena kopaju jamu, nakon čega je uz psovke: „Sad ću da jebem mater Ciganima i Romima što žive ovde, samo albansko da bude" pucao u njihovom pravcu, nakon čega su ti mladići od straha pobegli i posle dva dana napustili selo Rudice i više se nikad nisu vratili.

SUĐENJE

Početak suđenja: 22.04.2021.
Broj dana suđenja: 35
Broj ispitanih svedoka: 13

PRESUDA

Prvostepena presuda: 06.12.2024.

Odeljenje za ratne zločine Višeg suda u Beogradu donelo je 6. decembra 2024. godine presudu kojom je optuženog Nezira Mehmetaja oglasilo krivim zbog krivičnog dela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz člana 142. KZ SRJ. Nezir je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od šest godina, te mu je pritvor, u kom se nalazi od 4. januara 2020. godine, produžen.

Nezir Mehmetaj je oglašen krivim za to što je krajem juna 1999. godine, kao vođa grupe pripadnika OVK i zajedno sa više NN pripadnika te grupe, saznavši da se Ramadan Jelaj vratio u svoju kuću, odakle je bio pobegao za Crnu Goru iz straha za svoj život, jer je čuo da ga optuženi traži i da se raspituje za njega, presreo Jelaja na putu i nasilno ga uveo u prodavnicu u selu Rudice, gde su ga maltretirali i ispitivali tako što su ga psovali, govorili mu da je srpski špijun, da je otkrivao položaje OVK, nakon čega su ga, nasilno ga držeći za ruke, na kratko doveli do njegove porodične kuće u selu Rudice, te uveli u vozilo, i tom prilikom je optuženi, pre nego što je ušao u to vozilo,

Fond za humanitarno pravo

rekao jednoj od ćerki: „Sad ga vidiš zadnji put, nećeš da ga vidiš drugi put". Zatim su krenuli prema Zalcu, gde se Ramadanu Jelaju do danas gubi svaki trag.

Sud je konstatovao da za ostale četiri tačke optužnice nije bilo dovoljno dokaza za osudu, te su te tačke izostavljene iz izreke presude.

Rešenje Apelacionog suda: 08.10.2025.

Veće za ratne zločine Apelacionog suda u Beogradu, nakon većanja, donelo je dana 8. oktobra 2025. godine rešenje Kž1 Po2 4/25 kojim je usvajajući žalbe branilaca okrivljenog ukinulo prvostepenu presudu i predmet vratilo prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Apelacioni sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine, nalazi da se osnovano izjavljenim žalbama branilaca okrivljenog ističe da je pobijana presuda doneta uz bitne povrede odredaba krivičnog postupka, budući i da je po nalaženju Apelacionog suda optužba prekoračena, izreka presude je nerazumnjiva, u obrazloženju presude nema dovoljno razloga o činjenicama koje su predmet dokazivanja, dok su razlozi koji su dati potpuno nejasni i u znatnoj meri protivrečni, te je i činjenično stanje ostalo pogrešno i nepotpuno utvrđeno, pa se za sada ne može ispitati zakonitost i pravilnost presude, te se ukidanje prvostepene presude pokazuje nužnim.

Fond za humanitarno pravo